

τά ἐξ ὑφάσματος καλύμματα τῆς ἀγίας τραπέζης, τῆς προθέσεως, τῶν ἱερῶν σκευῶν κττ.

ἀμφιβάλλω λόγ. σύνηθ. ἀφιβάλλω Πελοπν. (Λακων.) ἀμφιβάνω Πελοπν. (Λακων.) ἀμφιβάνου Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Τὸ ἀρχ. ἀμφιβάλλω.

1) Ἐκφράζω ἀμφιβολίας περὶ τινος, διστάζω νὰ πιστεῦω τι λόγ. σύνηθ.: Ἀμφιβάλλω γι' αὐτὸ τὸ πρᾶμα. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ μοῦ κάμῃς αὐτὴ τὴ χάρι. 2) Ἀναφέρω, μνημονεύω Θεσσ. (Ἅγιος Γεώργ. Μαγνησ.): Ἄσμ.

Ἕς τὴ δόξα καὶ Ἕς τὴ δύναμι θέλουν νὰ σ' ἀμφιβάλουν σὰν τὸν θιρὸ ποῦ σκοτώνεις, τὸν δράκοντ τὸν μιάλουν. Πβ. ἀθιβάλλω, ἀθιβόλεῦω (II).

ἀμφιβολία ἡ, λόγ. σύνηθ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. ἀμφιβολία.

Ἐνδοιασμός περὶ τῆς ἀληθείας πράγματός τινος, δισταγμός, ἀβεβαιότης λόγ. σύνηθ.: Δὲν ἔχω κάμμι ἀμφιβολία γι' αὐτὸ τὸ πρᾶμα—ὅτι θὰ μοῦ κάμῃς αὐτὴ τὴ χάρι κττ. Πβ. ἀθιβολή, ἀθιβολία, ἀναθιβολή, ἀφιλογή, παρθιβολή.

ἀμφίβολος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. βίβ' λους Ἡπ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. ἀμφίβολος.

1) Ἀβέβαιος, ἀμφισβητήσιμος λόγ. σύνηθ.: Τὸ πρᾶμα εἶναι ἀμφίβολο. Εἶναι ἀμφίβολο ἂν θὰ ἔρθῃ—ἂν θὰ πάῃ κττ.

2) Ὁ ταλαντευόμενος, ὁ μετέωρος τὴν γνώμην Ἡπ.

ἄμωμος ὁ, Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἄμωμοι οἱ, Ἡπ. Κρήτ. Πελοπν. (Λακων.) κ. ἀ. —ΙΒενιζέλ. Παροιμ.² 354,33 ἄμωμη ἡ, Καππ. (Σινασσ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. ἄμωμος οὐσιαστικοποιηθέν. Ἡ λ. ὡς οὐσ. ἤδη μεσν.

1) Ὁ 118ος ψαλμός τῆς Π.Δ. ἀρχόμενος ἐκ τῆς φρ. «ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, ἀλληλούια», ψαλλόμενος δὲ συνήθως κατὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ἢ κατὰ τὰ μνημόσυνα ἐνθ' ἄν.: Φρ. Εἶναι γιὰ τὸ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ (ἐπὶ τοῦ μελλοθανάτου) Ἡπ. Λακων. —ΙΒενιζέλ. Παροιμ.² ἐνθ' ἄν. Πάει «ἄμωμοι ἐν ὁδῷ» ὁ δεῖνα (ἀπέθανε) Ἡπ. 2) Μνημόσυνον νεκρικὸν Καππ. (Σινασσ.)

ἀμωρᾶτος ὁ, Ἀθῆν. (παλαιότ.) Ζάκ. ἀμωρᾶδος Ζάκ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *amorato*.

Ὁ ἀγαπῶν ἐρωτικῶς, ἐραστής: Ἄσμ.

Πέρδικα μου πλουμιστή, | ποῦ ἦσουν ἀπὸ τὴν αὐγή;
—Μάννα μου, Ἕς τὴν ἄμπλα μου | καὶ Ἕς τὴν ἀμωρᾶτα μου
Ἀθῆν. (παλαιότ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀμωρῶζος.

ἀμωρέττα ἡ, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *amoretto* = ἐρωτιδεύς.

Τὸ φυτὸν σησαμοειδὲς τὸ εὖοσμον (*reseda odorata*). Συνών. ρεζεντά. [**]

ἀμωρίδα ἡ, ἀμάρτ. ἀμωρίδα Θήρ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *amore*.

Γυναῖκα ἀγαπωμένη ἐρωτικῶς: Ἄσμ.

Ξέρω τὴν ἀμωρίδα σου, πολὺ τὴνε κατέχω,
περὶ καὶ χαιρετῶ τὴνε καὶ φίλαινα τὴν ἔχω

Συνών. ἀγαπητικεῖα (ἰδ. ἀγαπητικός 2), ἀγαπή-
τρια 2, ἀγαπίτσα, ἀμωρᾶτα (ἰδ. ἀμωρᾶτος),
ἀμωρῶζα (ἰδ. ἀμωρῶζος), ἐρωμένη (ἰδ. ἐρω-
μένος), φιλαινάδα, φίλη (ἰδ. φίλος).

***ἀμωρίζω**, ἀμωρίζω Νάξ. (Δαμαρ.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *amore*.

Ἐχω ἐρωμένην.

***ἀμωρωζάκι** τό, ἀμωρουζάκι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. ἀμωρῶζος.

Ἐραστής, ἀγαπητικός (θωπευτικῶς): Ὅχον, ἔ' ἀμωρου-
ζάκι μου, ὁμορφο ποῦ ναι! Συνών. ἀγαπητικὸύτσικος.

ἀμωρωζάρις ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀμωρουζάρις Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) Θηλ. ἀμωρουζαρεὰ Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμωρῶζα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-άρις.

Ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς τὸν ἔρωτα: Ὡ ἀμωρουζάρι μου,
μωρέ, μὰ καιρὸς δὰ ἦτονε γι' ἀγάπες! Τ' ἀμωρουζάρικο
κ' ἐντό, πῶς τ' ὀχτρεύομαι! Συνών. ἀγαπησιάρης 2,
ἀμωρῶζιάρης.

ἀμωρωζεύομαι ἀμάρτ. ἀμωρουζεύομαι Σῦρ. ἀμω-
ρουζεύομαι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἀμωρουζεύομαι Νάξ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμωρῶζος.

Αἰσθάνομαι ἔρωτα πρὸς τινα, ἐρῶμαι ἐνθ' ἄν.: Ἀμω-
ρουζεύονται—οἱ δὲ τοῦτοι Ἀπύρανθ. Τὴν βασιλοπούλλα
τὴν ἀμωρουζεύοντ' ἔνε δὲ λεβέντες (ἐκ παραμυθ.) Νάξ.
Συνών. ἀγαπῶ 2, ἐρωτεύομαι.

ἀμωρωζιά ἡ, ἀμάρτ. μ'ρζιά Μύκ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀμωρῶζεύομαι ὑποχωρητικῶς.

Ἐρωτικὴ πρὸς τινα διάθεσις, ἔρως: Φρ. Κάνω μ'ρζιά
(ἐρῶμαι). Συνών. ἀγάπη 2, ἀγάπημα, ἀγάπησι 2,
ἐρωτας.

ἀμωρωζιάρης ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀμωρουζιάρης Νάξ.
(Γαλανᾶδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμωρῶζα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ιάρης.

Ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς τὸν ἔρωτα, ἐρωτύλος. Συνών. ἀγα-
πησιάρης 2, ἀμωρῶζιάρης.

ἀμωρωζιστικός ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀμωρουζιστικός Νάξ.
(Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμωρῶζα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ιστικός.

1) Ὁ ἔχων σχέσιν πρὸς ἔρωτα, ἐρωτικός: Ἀμωρουζι-
στικός χορός. Ἀμωρουζιστικεῖα—ἀγάπη, παιδί μου, εἰν' ἐντὴ,
ὄχι συγκεῖα. 2) Τὸ οὐδ. ὡς οὐσ., τὸ πρὸς ἐρωμένην
ἢ ἐραστὴν διδόμενον δῶρον: Ὅλα τοῦτα, γιὰ 'έ, εἰν'
ἀμωρουζιστικά (γιὰ 'έ = γιὰ ἰδέ). Γι' ἀμωρουζιστικὸ σοῦ
τό'δωκε;

ἀμωρωζολογῶ ἀμάρτ. μωρ'ζολοῶ Μύκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμωρῶζα καὶ τοῦ -λογῶ, περὶ οὗ
ὡς παραγωγικῆς καταλ. ἰδ. Γ'Χατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910)
248 κέξ.

Ἀγαπῶ τινα προτιθέμενος νὰ τὴν νυμφευθῶ: Ὁ δεῖνα
τὴνε μωρ'ζολοᾷ τὴν δεῖνα.

ἀμωρῶζος ὁ, Ἀθῆν. (παλαιότ.) Ἄνδρ. Νάξ. ἀμω-
ροῦζος Κύθν. Νάξ. (Δαμαρ. Καλόξ.) ἀμωροῦτζος Σῦρ.
ἀμωρῶζος Ἄνδρ. ἀμωροῦζος Κίμωλ. Κύθν. Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ. κ. ἀ.) Τὴν. ἀμωροῦτζος Σίφν. ἀμ'ρῶζος Πάρ.
(Λεῦκ.) ἀμωρῶζος Μύκ. μωρῶζος Κέρκ. Πελοπν.
(Τριφυλ.) μωροῦζους Θεσσ. Θηλ. ἀμωρῶζ-ζα Χίος

